



Ἐκ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὅξια μημονεύσεως εἶνε τὰ ἀκόλουθα ἀνένδοτα, μαρτυροῦντα τὴν ἀπλότητα καὶ πατρικήν στοργὴν τοῦ ἀποδιδόντος. “Οτε δὲ καθηγῆτης φόνος Βέργημαν προεκλήθη ν’ ἀναχωρήσῃ εἰς Σάντα Ρέμο, τῷ εἶπεν δὲ Αὐτοκράτωρ παρακλητικῶς, ὡς μικρὸν παιδίον, „Πάρετε καὶ ἐμὲ μαζῆ σας, εἴμαι στρατιώτης καὶ δὲν θὰ σᾶς ἔνοχησω!“ — “Οτε δὲ ἐνέστη ἡ τραχειοτομία εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ πρήκητος διαδόχου, τητοῦ αὐτοκράτωρος τεταραγμένος καὶ ἀνυπόμονος νὰ μάθῃ τὴν ἔκβασιν της, ὥστε δὲν ἐτόλμησαν νὰ περιμένωνται μέχρις οἱ φθάσης ὁλόκληρον τὸ ἀγγέλλον τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἔγχειρίσεως τηλεγράφημα, ἀλλὰ τὸ ἀνεκοίνουν εἰς αὐτὸν λέξιν πρὸς λέξιν. «Ο μονάρχης ἔστειλεν εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ τηλεγραφέων πολύτιμον δῶρον καὶ τῷ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του, διτοῦ,,εἴχε τόσην ὑπομονὴν μὲν ἔνα γέροντα.»

Ο Αὐτοκράτωρ, ἐπισκεψθεὶς τὴν Βιέννην τῷ 1873, διαρκούσῃς τῆς παγκομίου ἐκδησίας, εἶχε παραστῆναι εἰς ἔνα χρόνον ἐν τῷ αὐλικῷ μελοδράματι, διποὺ ίδαιτέρως ἐκάνησαν τὴν εὐαρέσκειάν του αἱ κινήσεις τῶν χορευτῶν Πρίς καὶ Φραπάρ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως μετέβη εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἡθέλησε μεταξὺ ἄλλων νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς ἀνωτέρους τεχνίτας. Ἀλλὰ αὐτοὶ μαθόντες τὴν προεγγύσιν τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπεμακρύνθησαν ταγέως τῶν παρασκηνίων, νομίζοντες διτοῦ καθήκοντον εἶχον νῦν ἀποσυρθῆσιν, ἐπειδὴ δὲ μὲν ἡ τοῦ Δανός, δὲ ἡ τοῦ Γάλλος. Μαθὼν τὴν αἵτιαν τῆς ἀπουσίας των διαρκούσας προσῆγοντος, ὥστε δὲ μᾶλλον ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ τοὺς ἴδῃ καὶ δὲ προεῆδον, ὥστις πρὸς αὐτοὺς μετ’ ἀκρας φιλοφρούρην καὶ ἀγαθότητος, εἶπε δὲ μεταξὺ ἄλλων. „Η τέχνη εἶναι διεθνῆς καὶ σεῖς, κύριοι μου, εἰσθε ἕξιοι ἀντιπρόσωποι, τῆς τέχνης ταίτης.»

Καταφανῆς ἦτο πολλάκις εἰς τὴν συμπεριφορὰν καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις τοῦ γηραιοῦ μονάρχου καὶ μία ἰδιαιτέρα ἀγάπη πρὸς τὸν ἰδιώματα ἐπαρχιατικά, τὰ δοπῖαια μετὰ πολλῆς εὐαρεσκείας φιλοιποιεῖτο καὶ τὰ ἐπεδείνυνεν ὡς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ψυχήν του δέσιν. „Οστις ἔξηρε ποτε μετ’ αὐτοῦ εἰς κυνήγιον ἐν Γκρούνεβαλδ δὲν θὰ λησμονήσῃ τὰ εὐδύμα παιγνίδια ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου τῆς ἐκεί ἔξοχηκῆς ἐπαύλεως, διαρκοῦντα μέχρι βαθείας νυκτός. Ο Αὐτοκράτωρ ἔπαιξε πολὺ εὐχαριστώς μπιλλιάρδον, πάντοτε δύμας ἀντὶ 50 μόνον λεπτῶν τὴν παριτίδα· οὐδέποτε δεινούνευε περισσότερον χρῆμα. Οσάκις ἔκρεδιζεν, ἔθετεν εἰς τὸ θυλάκιον του τὰ πεντήκοντα λεπτά μετὰ καταφανούς εὐχαριστήσεως.

Ἐφαίνετο δὲ φειδωλός καὶ εἰς ἄκρον οἰκονόμος οἰκοδεσπότης καὶ ὅταν ἔπινε καμπανίτην, διότι δσάκις ὑπελείπετο ποσόν τι αὐτοῦ ἐν τῇ φιλή, δέτατε νὰ τὸ φυλάξωι δια τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Εἶς τῶν ὑπασπιστῶν του, ἐτόλμησε μιᾷ τῶν ἡμερῶν νὰ τῷ κάρμη μίαν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου: Ἀλλά, μεγαλείστατε, αὐτὸς γίνεται εἰς τὰ χαμένα, διότι μέχρι τῆς αὔριον δὲ καμπανίτης αὐτὸς θὰ χαλάσῃ καὶ δὲν θὰ πίνεται πάλιον.» — „Ἐτσι ἀ! ἀπήγνησεν δὲ Αὐτοκράτωρ· ἀλλὰ σεῖς οἱ νέοι ἔστη εἰσθε. Ἐσές δμέσως εἰσθε πρέψυμοι νὰ τὸν δώσητε εἰς τοὺς ὑπότετας, πῶς; Ἀλλὰ δὲν τὸ καταλαβαίνετε ἐσεῖς. Αὐτὴν ἡ φιάλη θὰ στουπωθῇ τώρα καλά καὶ θὰ βαλθῇ ἀνάποδα καὶ τὸ κρασὶ θὰ βαστάξῃ ἔτση ἔως αὐτοὶ χωρὶς νὰ χαλάσῃ!“ Τὴν ἀλληγ. ἡμέραν ἐτέλη πράγματι ή ἴδια φιάλη ἐπὶ τῆς τραπέζης μὲ τὸ ἔδιον ὑπόλοιπον, ἔξ οὗ ἔδωκεν δὲ Αὐτοκράτωρ εἰς τὸν ὑπασπιστήν του νὰ πάγ. „Ἐνέργειτε λοιπὸν τώρα ἀλλαγμένην τὴν γεύσιν του;“ ἡ πώτησε. — „Οχι, μεγαλείστατε, τὸ κρασὶ εἶναι τὸ ἔδιο.“ Ἀλλὰ οἱ ὑπότεται εἶχον ἀντικαταστήσει τὸ χθεσινὸν περίσσευμα δι’ ίσου ποσοῦ καμπανίτου ἐκ νεωστὶ ἀνοιχθείσης φιάλης, ἐν ἀγορά τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ φέρωσι ταραχὴν καὶ ἀναστάτωσιν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς τοῦ γηραιοῦ καὶ φειδωλοῦ οἰκοδεσπότου.

Τὰ τυχηρὰ παιγνίδια δὲν ἦνείχετο, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, διαρκάτωρ, πάρουσιάσθη δύμας μία περίστασις καθ’ ἥν ἔλαβεν αὐτὰ σχεδόν ὑπὸ τὴν προστασίαν του κατὰ τοῦ ἐγγόνου του. Ἐν Βερολίνῳ ὑπάρχει λέσχη τις, ἔνθα παίζονται διάφορα παιγνίδια, πάντοτε ἔμως ἐπὶ πολλοῖς χρήμασι. Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος τοῦ νῦν διαδόχου πρίγκηπος Γουλιέλμου ἦσαν μέλη τῆς λέσχης ταύτης καὶ ὑπέστησαν τόσον κατα-

στρεπτικάς ἥττας ἐν τοῖς τυχηροῖς παιγνίοις, ὥστε δὲ πρίγκηψ Γουλιέλμος ὡς διοικητῆς τοῦ συντάγματος ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ δώσῃ πέρας εἰς τὴν ἔκρυψιν τούτην, κατάστασιν καὶ διέταξεν αὐστηρῶς τοὺς ἀξιωματικοὺς ν’ ἀπομακρύνθωσι τῆς λέσχης. Ἡ διεύθυνσις τῆς λέσχης ἐδίλιψη ἐπὶ τούτῳ καὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ ἐπίσημον τὸ πρόσωπον, τὸν πρίγκηπα Ρ., δύπις ἐνεργή παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι καὶ δι’ αὐτοῦ ἀρδηῇ ἡ αὐστηρᾶ ἐκείνη τοῦ συντάγματάρχου ἀπαγόρευετο. ‘Ο Αὐτοκράτωρ ὑπενέδωκεν εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς παρακλήσεις τοῦ μεσίτου προεξέλεσε τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον καὶ ἐξήτησε παρὰ αὐτοῦ ν’ ἀποσύρῃ τὸ διάταγμα. Οὕτος δύμας ἔμεινε σταμεδός εἰς τὴν ἀπόφασιν του καὶ εἶπε: „Μεγαλείστατε, ἐπιτρέψατε μοι τὴν ἔρωτην· εἴμαι ἀλόγη ἐγὼ διοικητῆς τοῦ συντάγματος;“ — „Βεβαιώστατα“, ἀπεκρίθη δὲ Αὐτοκράτωρ. — „Τότε ἐπιτρέψατε μοι νὰ τηρήσω ἀμετάτρεπτον τὴν διαταγὴν μου νὴ ἥ.. ἀπὸ τοῦδε νὰ παραιτηθῇ τῆς δέσιες μου.“ Ὁ Αὐτοκράτωρ ὑψηλαριστήρη ἐκ τοῦ ἀποφασιστικοῦ τούτου ἥμους τοῦ ἐγγόνου του καὶ ἐπράινεν ἀμέσως τὸν πρίγκηπα εἰπὼν αὐτῷ: „Ω, ούτε λόγος καὶ μπορεῖ νὰ γίνη περὶ τούτου, ἀλλον τόσον καλὸν συνταγματάρχην δὲν εὑρίσκω.“ Καὶ οὗτος ἐξετελέσθη κατὰ γράμμα τῇ δέλησις τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος, ὅτε δὲ ἤλθεν δὲ ἄλλος πρίγκηψ, διασίτης, πρὸς τὸν Αὐτοκράτορο διὰ νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μεσολαβήσεως του, τῷ εἶπεν οὗτος: „Αυτοῦμι πολύ, διὰ τὰ ἐδοκίμασα, ἀλλὰ δὲ συνταγματάρχης δὲν ὑποχρεωεὶ καθόλου, θὰ γίνη λοιπὸν τὸ δέλημά του.“ Τὸ ὄντευτον τοῦτο εἶναι χαρακτηριστικώτατον καὶ διὰ τὸν διόδιμον μονάρχη καὶ διὰ τὸν μέλλοντα Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας.

Αἱ γυναῖκες τῆς Βιέννης μετὰ πάσης σοβαρότητος ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἔξορισωσιν ἐκ τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ τὸν στηθόδεσμον, χρονολογεῖται δὲ ή ἀπέφασις αὐτῆς ἀπὸ τῆς τελευταίας „ἰαπωνικῆς ἔρωτῆς τῶν Ἀπόκρεων ἐν τῷ Ηράτερ τῆς Λεοδού“. Αἱ ᾥς Ιαπωνίδες μεταμφιεσθῆσαι βιενναῖαι, ἀπαλλαγεῖσαι τοῦ στηθοδέσμου, ἐφαίνοντο πολὺ ἐπαγωγότεραι καὶ θελκτικότεραι, ἀπέλαυσαν δὲ οὐ μόνον τὴν χαράν τοῦ νὰ ἔδωσιν ἔλοις τοὺς ἄνδρας καταμαγευμένους ἐκ τῆς ἐμφανίσεως των, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡδονὴν τοῦ διτοῦ καὶ αἱ διαίδιαι ἔλευθερώτερον καὶ ἀνετώτερον ἐκινούντο ἀνευ στηθοδέσμου, παρὰ ἐὰν ἐστέαζον ὑπὸ τὰ καταβλητικά αὐτοῦ δερμά. Ἐδηκματίσθη λοιπὸν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, δύπις καὶ εἰς τόσας ἀλλας σύλλογος, ἐπιδιώκων τὴν εἰςαγωγὴν „ἰαπωνικῶν συριμῶν“ καὶ ὑποχρεῶν ἔλατα τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸν μέλη νὰ ἔργυνται ιαπωνικοί.

Τὴν ἡμέραν, καθ’ ἥν ἀπήγγειλε τὸν πολύχροτον λόγον του δι Βίσμαρκ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ γερμανικοῦ Κοινοβουλίου, τὰ τηλεγραφεῖα τοῦ Βερολίνου εἰργάζοντα ἀκαταπαύστως. Οἱ λόγοι τοῦ σιδηροῦ ἀρχιγραμματέως μετεδόθησαν ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα διὰ 1218 τηλεγραφημάτων, ἐμπειρεύονταν ἐν συνόλῳ 194,296 λέξεις. Συνίστατο δὲ η βισμάρκειος ἀγόρευτος ἐκ 10,997 λέξεων, καὶ ἐτηλεγραφήθη μεταπεφρασμένη ἥδη εἰς διαφορούς γλώσσας. Πρὸς ταχέαν δὲ διεκπεραίωντο τῶν τηλεγραφημάτων εἰργάσθησαν 235 ὑπάλληλοι καὶ 222 τηλεγραφικαὶ συσκευαί, διὰ 60 μὲν τοῦ συστήματος Hughes, 155 τοῦ συστήματος Morse καὶ 7 τοῦ συστήματος Estienne.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος τῆς ή αἰεὶ εἶναι ζήσιον πολὺ ὀφελιμώτερον καὶ χρησιμώτερον εἰς τὸν ἄνδρα πονοπαρὰ τὴν ἀγελάδα. Ἀπὸ τοῦ 4ου δὲ 5ου ἔτους τῆς ἡλικίας της ἀρχίζει ή αἰεὶ νὰ δίδῃ καθ’ ἑκάστην 1 ἔτος 3 λίτρας γάλακτος, ή δὲ παραγωγικότερης αὐτῆς διαφεύκει μέχρι τοῦ 8ου δὲ 9ου ἔτους της. Η νουβική αἰεὶ εἶναι ἔτι μᾶλλον γνησιμός, διότι παρέχει καὶ 4 λίτρας γάλακτος καθ’ ἥμέραν καὶ τὸ ποιὸν αὐτοῦ εἶναι πολὺ καλλιτερον τοῦ γάλακτος τῶν συνήδων αἰγάν.

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ζυρίχης σπουδάζουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος 45 γυναῖκες, ἔξ ὧν 29 ἔξελεξαν τὴν ιατρικὴν ἐπιστήμην, 14 τὴν Φιλοσοφίαν καὶ 2 τὴν πλουτολογίαν. Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχουσι 48 φοιτήτραι τῆς ιατρικῆς, ἐν Παρισίοις δὲ πέρυσι 108 γυναῖκες ἐσπούδαζον τὴν ιατρικήν, ὡς 83 μὲν ἥσαν Πωστίδες, 11 Ἀγγλίδες, 7 Γαλλίδες, 3 Ἀμερικανίδες, 2 ἔξ Αυστρίας, 1 ἐκ Ρωμανίας καὶ 1 ἐκ Τουρκίας.